

10 ministre og i alt ca. 200 deltagere inden for fiskeri-, jord- og skovbrugs-, fødevarer-, miljø- og forbrugersektorerne. Ministrenes sluterklæring fra konferencen indeholder ambitiøse mål på en række områder, hvor der er en klar nordisk fødevarerpolitisk profil.

Også set i bakspejlet var der tale om et rigtigt valg af tema for det danske formandskab. Arbejdet med temaet fortsætter. På samme måde, som Danmark arbejdede videre med tidligere formandskabsprogrammer, har Finland under sit formandskab for 2001 arbejdet videre med spørgsmål, som Danmark satte på dagsordenen.

Finland har som overskrift for sit formandskab sat »*Nordbo 2001*«. Formålet er at se aktiviteterne i alle sektorer ud fra den enkelte nordiske borgers synsvinkel. Formandskabet har ønsket at fortsætte arbejdet med det danske tema og samtidig at flytte fokus fra fællesskabsniveau til individniveau.

Med det danske og det finske formandskabs prioriteringer er der sat pejlemærker for de kommende års arbejde.

Reform af det nordiske samarbejde

Det nordiske samarbejde er fleksibelt. Det har således vist sig muligt løbende at tilpasse samarbejdet i forhold til de forandringer, der sker i verden.

I 1993 blev både Sverige og Finland medlem af EU. Blandt andet som en konsekvens heraf undersøgte, om ændringer var påkrævede. Resultatet blev reformen i 1995, hvor samarbejdet opdeltes inden for tre søjler: Internt nordisk samarbejde, nærområdesamarbejdet og samarbejdet i relation til EU.

Blandt andet med udsigten til, at de baltiske lande snart træder ind i EU, er tiden inde til at overveje nye ændringer i samarbejdet.

Et centralt bidrag til disse overvejelser er den såkaldte vismandsrapport om det nordiske samarbejde, der blev præsenteret på Nordisk Råds session år 2000. Der blev heri gjort et forsøg på at tænke langsigtet og visionært – både om det nordiske samarbejdes form og indhold. Rapporten har efterfølgende været genstand for indgående overvejelser såvel i Nordisk Råd som i Nordisk Ministerråd. En grundig behandling vil ligeledes finde sted på dette års session.

Opfølgning af vismandsrapporten sker i form af en fælles rapport fra Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd. Nordisk Råd påtænker en omstrukturering af rådsarbejdet, og på ministerrådssiden vil der blive fremlagt et forslag om, at Mini-

sterrådet i opfølgning af vismandsrapporten særligt vil rette opmærksomheden mod følgende fem områder:

- Teknologi
- Velfærd
- Det indre marked
- Nordens nærområder
- Miljø og bæredygtig udvikling

I kredsen af de nordiske samarbejdsministre har der været enighed om, at disse emner dækker områder, som er centrale i vismandsrapportens analyse af de tendenser, der i årene fremover vil være særligt betydningsfulde. Der er tale om områder, som i vidt omfang allerede er genstand for samarbejde mellem de nordiske lande, men hvor det vurderes, at indsatsen i endnu højere grad bør prioriteres, og hvor en nordisk indsats også kan være af betydning for verden omkring os.

Den teknologiske udvikling påvirker vores samfund i en grad, som få af os kunne forestille os for nogle år siden. Ingen områder af samfundsudviklingen går fri. Det er vores opgave at forsøge at få maksimal nytte af denne udvikling og samtidig holde øje med eventuelle negative konsekvenser. Det er blandt andet et mål, at der ikke skabes nogen kløft mellem de befolkningsgrupper, der benytter den nye teknologi, og dem, der ikke gør det i nævneværdig udstrækning.

Som tidligere nævnt fortsættes arbejdet med velfærdsspørgsmål som ønsket af det danske formandskab. Det er derfor tilfredsstillende, at der i opfølgning af vismandsrapporten er enighed om at sætte fokus på dette område. De nordiske velfærdssamfund vil af flere årsager være under pres de kommende år, ikke mindst som følge af vore befolkningers ændrede alderssammensætning. Det er værdifuldt i den nordiske kreds løbende at udveksle erfaringer om, hvorledes vi ønsker at imødekomme de udfordringer, vi står overfor.

Videreudviklingen af det indre nordiske marked er ønskelig i sig selv, men må ske inden for EU og EØS-aftalens rammer. Det er vigtigt, at vi i den nordiske kreds løbende holder hinanden orienteret om vores synspunkter med henblik på eventuel samordning og initiativtagning.

Jeg finder det kendetegnende for det nordiske samarbejde de senere år, at større og større opmærksomhed rettes mod samarbejdets eksterne aspekter. Og der er næppe tvivl om, at denne udvikling vil og bør fortsætte. Dette gælder både i forhold til EU og til det, vi definerer som